

Deniz Açıkgöz 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.10.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Dert sokağı

Cami avlularında bırakılan çocukluğum
Tren ritimleriyle selamlar gençliğimi
Bir avuç buğday uğruna verilen savaş
Yüreğimin gözyaşlarıyla gidiverir uzaklara

Ensemde güneşin bir tutam feryadi
Sokaklar sanki hep bendeymiş gibi
Bardağımın son yudumunda
Bekler beni yorgun, ağır bir hayat

Nasıldır ki bunca çaba
Bunca emek
Bunca kahır
Bir tek kuruş etmez insanda

Nasıldır ki sana verdiğim yaşam
Bir umutla filizlenip gelip konmaz baş ucuna,
İsyanına isyan, ne getirir bahtına
Verilmez mi sanarsın el açtıktan sonra

Ezilir bedenim debelenirken bitmez yolda
Bilmez yoğurdugum hamurun sertliğini
İnsandır pek de umursamamak gerek
Kötüyü sever iyiye yüz çevirir

Takatimin gittiği son yerdedir huzur
Elimi attığım son mekan
Ayağımı bastığım son toprakta
Benim için bir huzur vardır

Deniz Açıkgöz 2

Elvin

Ađlamaz oldu gözlerim
Sana akan yaşlarda haram
Bin dertle biriktirdiđim umutların
Bir aşkla yıkılıklı verdi

Rastlamazdim umarsızca vuslata
Bilmezdim kan gölünden geçtiđini
Yıkılı verir gönlüm bulutlara
Sevda secdesine anlımı koyu verdiğimde

İnsan nasıl da kaçıyor
Sevdaya bir merhaba kala
Delirmek an meselesi oluveriyor
Sonra dağ taş aşılır kalıyor gözünde

Feryat etmeyi bilmez dil
Sebebi kahrı perişan yar
Uçsuz bucaksız gökyüzü
İndiriverir gözyaşlarını sırtıma

Eriş gider canimin içindeki can
Yükselir arşaya an bir an
Bilmezler beden gamda kederde
Yargı dağıtarak biter yol

Deniz Açıköz 2

Feraye

Filmlerdeki zannedilen hayatlardı çocukluğumuz
Siyah beyaz kahramanları rol edinmek
Kim bilir kaç düşü sürükledi peşinden
Zor olacak gibi ömrü tüketmek

Evhamlar sarıyor, ayaklarımdan gövdeme kadar
Gövdem kollarımdan ayrı
Kollarım kafamdan
Kendi silüetimin baş tacı oluyorum birden

Rahman ve rahipler arasında kalan zihnim
Darmaduman ediyor vâd oluşumu
Şiirler beni sana ulaştırmıyor artık
Yavaş yavaş ayrılıyorum aranızdan

Ardıç ağaçları rüzgara esir değil artık
Ben sana esir değil
Bu toprak bu su bu hava
Kendini yağmura bırakıyor artık

Yağızlaşıyorum yılların eteğinde
Kurumuş boğazıma su oluyor acılar
Ve hep yine yeniden sen geliyorsun rüyalarım
Çözemiyorum...

Deniz Açıkgöz 2

Frezya/1

Şehrin yalan ışıkları kalbini acıtmadan
Gökyüzünün saflığına bırak kendini,
Bırak üzüntülerin arşa yükselsin
Sevmek hakir görüldükten sonra

Deniz Açıkgöz 2